

רבי מאיר ואור השלום

ספור על אהבת השם, שבת קודש, ושני שכנים.
מבוסס על תלמוד בבלי, מסכת גטין (דף נ"ב).

הַמַּתָּנָה שֶׁל הַנֶּשֶׁם

בְּכָל עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֵשׁ, הַנֶּשֶׁם שׁוֹלַח
אֵלֵינוּ אֹר מְיוֹחָד מִן הַשָּׁמַיִם.

הַשַּׁבָּת הִיא זְמַן שֶׁל שְׂמֻחָה, קִדְשָׁה,
תְּפִילָּה וְהוֹדָיָה לַבּוֹרָא.

כְּנִישׁ שְׁלוֹם בַּבַּיִת, הַשְׂכִּינָה (הָאֹר
שֶׁל הַנֶּשֶׁם) מְאִירָה בְּכָל פְּנֵה.

ראובן ושמעון

היו פעם שני שכנים. הם היו אנשים שלמדים תורה ומתפללים לשם באהבה.
אבל... היתה להם בעיה אחת גדולה שהסתירה את האור האלוהי.

An artistic illustration featuring two men in the foreground, dressed in traditional robes and head coverings, with their arms crossed and looking towards the right. Behind them is a massive, dark, swirling cloud that fills much of the upper half of the frame. From the top of this cloud, several bright, golden rays of light beam down towards the ground. A large, stylized yellow arrow with a black outline points from the cloud towards a text box on the right. The background shows the silhouettes of ancient city walls and towers under a dark, stormy sky.

בְּסִיפּוֹר נְשָׁלְנוּ, הַשָּׁטָן (הַיֵּצֶר הָרַע)
שָׁנָא אֶת הַשְּׁלוֹם.

הוּא לֹא רָצָה נְשֶׁהֶשְׁכָּנִים יַעֲבֹדוּ אֶת
הַיֵּשׁ בְּשִׁמְחָה.

הוּא יָדַע שְׂאֵם יֵשׁ כַּעַס, קָנָה מְאוֹד
לְהִתְפַּלֵּל לַיֵּשׁ כְּאִישׁ אֶחָד!

הַזְמֵן הַכִּי קִנְיָה

וְכֹד, בְּכָל עֶרֶב שַׁבָּת, דּוֹקֵא כְּשֶׁהַשַּׁבָּת הַקָּדוּשָׁה
עֹמְדָה לְהַכְפִּיֵּס, הֵם הָיוּ מִתְחִילִים לָרִיב!

הֵיכֵר הָרַע צָחֵק, אָבֵל בַּשָּׁמַיִם הָיוּ עֲצוּבִים.
מְרִיבָה בַּשַּׁבָּת מְרַחֵקָה אֶת הַשְּׂכִינָה.

הַצַּדִּיק שֶׁל הַשֵּׁם

יום אחד, הזדמן למקום התנא הקדוש רבי מאיר.
הוא ראה את המריבה והבין שזהו מעשה שטן.

רבי מאיר החליט: "אני אעשה שלום ביניהם
ביניהם, למען כבוד השם יתברך!"

מַעֲכֹב אֶת הַמְּרִיבָה

מָה רַבִּי מַאִיר עֹשֶׂה?

הוא לא וְתֵר! הוא נִשְׁאֵר
אֲתָם וְעֹכֵב אוֹתָם.

הוא עֹמֵד בִּינִיָּהם בְּמִשְׁךְ כָּל
עֶרֶב הַשַּׁבָּת, דִּבֹּר דְּבָרֵי תוֹרָה
וְהַתְּפִלָּה לַשֵּׁם שִׁיתֵן בְּלִבָּם
אֶהְבָּה.

שָׁלַב 1

הַשְׁבּוּעַ הָרִאשׁוֹן

בְּעֶרְבַּ שַׁבַּת הָרִאשׁוֹן הָיָה קִשָּׁה. הַשְׂכָּנִים עָדִין כָּעֶסוּ.
אָבֵל מִפְּנֵי כְבוֹד הַתּוֹרָה וְכְבוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר – הֵם שָׁתְקוּ.

הַשַּׁבָּת נִכְנָסָה בְּשִׁקָּט, לֵיל אֶצְעָקוֹת. הַשֵּׁם רָאָה
אֶת הַמֵּאֲמָץ שֶׁלָּהֶם וְשִׂמַּח.

שָׁלַב 2

הַשְׁבוּעַ הַשְּׁנִי

בְּעֶרְבַּ שַׁבַּת הַשְּׁנִי, רַבִּי מֵאִיר שׁוֹב הִגִּיעַ!
הַפֶּעַם, הַלֵּב שָׁלָהֶם כְּבָר הָיָה רֶךְ יוֹתֵר. הֵם לָמְדוּ
יַחַד תּוֹרָה מִפִּי שֶׁל רַבִּי מֵאִיר.

אוֹר הַנֶּשֶׁם הִתְחִיל לְמַלֵּא אֶת הַחֹדֶר, וְהֵיכָר הָרַע

שָׁלֹב 3

שָׁלוֹם אֲמָתִי!

בְּעֶרְבַּ הַשַּׁבָּת הַשְּׁלִישִׁי, קָרָה גַם שָׁל שָׁלוֹם!
רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן הַבִּיטוּ זֶה בָּזֶה, בִּקְשׁוּ סְלִיחָה,
וְהִתְחַבְּקוּ בְּאַהֲבָה מִחֻלָּטָה.
הֵם הִבִּינוּ שֶׁכָּלָנוּ בָּנִים שֶׁל ה'שֵׁם, וְאַנְחָנוּ צָרִיכִים
לְאַהֲבָ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי.

הנצחון של הקדושה

פתאום, שמע רבי מאיר קול צעקה
של היצר הרע שבורח מן הבית.
היצר הרע הבין שאין לו מקום איפה
שיש שלום ואהבת השם.

"וי, שהוציאני
רבי מאיר
מביתי!"

הַמְשׁוּאָה שֶׁל הַשָּׁלוֹם

שָׁלוֹם בַּבַּיִת =

הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹרֵחַ + אֹר הַנֶּשֶׁם
מֵאִיר בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה!

מְרִיבָה =

הַיֵּצֵר הָרַע שֹׁמֵחַ + הַשְׂכִּינָה
עֲזוּבָה וְעֲצוּבָה.

רַבִּי מֵאִיר לִמַּד אוֹתָנוּ שְׁצָרִיךְ לְהִתְאַמֵּץ (אֲפֹלוּ שְׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת!) כְּדִי לְהָבִיא שָׁלוֹם.

סבָּלָנוֹת וְאַמוּנָה

לָמָּה רַבִּי מֵאִיר לֹא הִלֵּךְ אַחֲרֵי שְׁבוּעַ אֶחָד?
כִּי עֲשִׂיתָ שְׁלוֹם הִיא מִצְוָה כָּל כָּךְ חֲשׁוּבָה!

כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם, אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ. מִמְּשִׁיכִים לְהִתְפַּלֵּל וּלְנִסּוֹת עַד שְׂמִמְצָלִיחִים.

וּמָה אֶתָּנוּ?

כְּשֶׁאַנְחֵנוּ מְוַתְּרִים לְחֵבֶר,
עוֹזְרִים בַּבֵּית, אוּ מִשְׁלִימִים
עִם אֶחָ בְּעֶרְב שַׁבָּת –
מָה קוֹרָה?

אַנְחֵנוּ מְגַרְשִׁים אֶת יֵצֵר
הַמְּרִיבוֹת מִבֵּית הַסֵּפֶר
וּמֵהַבֵּית שְׁלָנוּ!

הַשֵּׁם מְסַתֵּכֵל עָלֵינוּ מְלִמְעָלָה
וְשִׂמַּח בָּנוּ מְאֹד.

שַׁבַּת שְׁלֹם וְאַהֲבָה

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה תְּמִיד לְהִיּוֹת כְּמוֹ רַבִּי מֵאִיר – רוֹדֵפֵי שְׁלֹם וְאַהֲבָה שְׁלֹם.
נִרְבֶּה אֶהְבֶּה בֵּין יְהוּדִים, נִכְבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת, וְנָבִיא אֶת אֹר הַשֵּׁם לְתוֹךְ הָעוֹלָם שְׁלָנוּ!

תָּם וְנִשְׁלָם. שַׁבַּת שְׁלֹם!